

[Boligministeren.]

set reguleringen vil der fortsat være et rekordbyggeri af parcelhuse.

Det er heller ikke rigtigt, når det er sagt, at vi stopper parcelhusbyggeriet. Ordningen er tiltætlagt sådan, at der gives tilladelser også til nye parcel- og rækkehuse, men det må blot sikres, at der er arbejdskraft og materialer hertil, når der samtidig skal være mulighed for den udvikling i erhvervsbyggeriet, der som nævnt har afgørende betydning for det erhvervsliv, som vi alle skal leve af, og som også er en nødvendig forudsætning for, at vi kan have råd til et fortsat stort boligbyggeri. Når der skal gribes ind, er det vel rimeligt, at det bliver over for det byggeri, som har haft den største vækst.

En anden betragtning har været, at der føres en siksakkurs fra regeringens side. Ved ændringer i momsrefusionen og ved 2½ pct. afgiften har vi givet stimulanser til at fremskynde byggeri af parcel- og rækkehuse og derved i virkeligheden skabt den situation, der nu gribes ind over for. Jeg har tidligere i min redegørelse erkendt, at påbegyndelserne utvivlsomt er blevet forstærket af ændringerne i momsreguleringen pr. 1. juli 1972. Det var nok en fejl, at vi dengang satte så lang en ikrafttrædelsesfrist for de foretagne ændringer, som vi gjorde. Det må også erkendes, at den 2½ pct. afgift, som vi gennemførte i september med ikrafttræden pr. 1. oktober 1972, gav mulighed for en fremskyndelse af en del af byggeriet. Synspunktet var dengang ikke så meget kapacitets-synspunktet som hensynet til de ikke helt få mennesker, der kunne komme i klemme ved en for hurtig ikrafttræden af reglerne.

Det har også været kritiseret, at vi ikke, inden reguleringen blev sat i kraft, har drøftet ordningen med organisationer og politiske instanser — jeg tænker her bl.a. på folketingets politisk-økonomiske udvalg og boligudvalget. Men når man skal gennemføre foranstaltninger af denne art og få dem til at virke, må det nødvendigvis ske hurtigt og uden, at der bliver mulighed for at søge at unddrage sig reguleringen ved at igangsætte byggeri. Havde vi optaget forhandlinger til forskellig side, kunne vi have risikeret, at overvejelserne havde givet mulighed for yderligere fremskyndelse af igangsætninger på samme måde som ændringerne i momsreglerne og 2½ pct. afgiften. Noget

sådant ville selvsagt have været yderst uheldigt.

Det er klart, at et indgreb som det, der her er tale om, selv om det er lavet så smidigt, som det er, er et indgreb, der kan gribe forstyrrende ind i folks rimelige og velmotiverede planer. Men heroverfor står, at vi ikke må komme i den situation, at vi ikke kan få udbygget erhvervslivet i den takt, som må forudses i den kommende tid, og hvor forhindringer kunne give os de allerstørste vanskeligheder.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 6) findes i tidenden sp. 337, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 17).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages punkterne 3-7 på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 7) findes i tidenden sp. 337, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 17).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om kontorl med overholdelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebegrænsninger.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 8) findes i tidenden sp. 337, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 17).